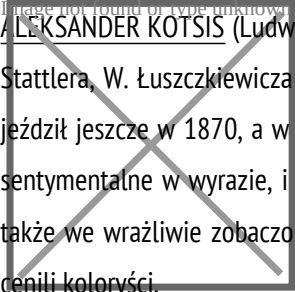
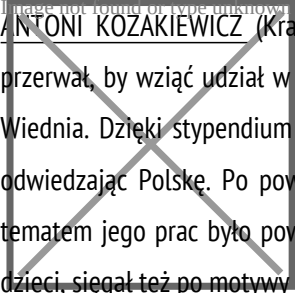
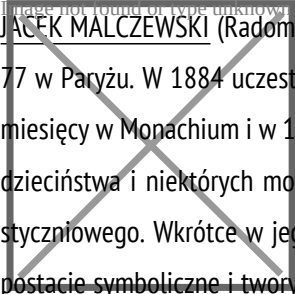

piątek, 14.07.2023

Życie wsi w malarstwie polskim - cz.3

 Aleksander KOTSIS (Ludwinów 1836 - Podgórze 1877, obie miejscowości dziś w obrębie Krakowa). Studiował w SSP w Krakowie u W.K. Stattlera, W. Łuszczkiewicza i A. Płonczyńskiego, a dzięki stypendium kontynuował naukę w Akademii w Wiedniu (1860-62). Do Wiednia jeździł jeszcze w 1870, a w 1871-75 przebywał głównie w Monachium. Malował przede wszystkim obrazy rodzajowe z życia wsi, często sentymtalne w wyrazie, i portrety. Był wielkim miłośnikiem gór, co znalazło odzwierciedlenie nie tylko w scenach z życia górali, lecz także we wrażliwie zobaczonych i pięknych w kolorze krajobrazach. Twórczość artysty, a szczególnie jego szkice olejne, bardzo wysoko cenili koloryści.

 ANTONI KOZAKIEWICZ (Kraków 1841 - Kraków 1929). Studia rozpoczął w 1857 roku w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Naukę przerwał, by wziąć udział w Powstaniu Styczniowym. Po krótkim pobycie w więzieniu wrócił na studia, najpierw do Krakowa, później do Wiednia. Dzięki stypendium cesarskiemu wyjechał w 1871 roku na dalsze studia do Monachium i tam spędził następne 30 lat, często odwiedzając Polskę. Po powrocie do kraju krótko mieszkał w Warszawie a na stałe osiadł w Szczawnicy. W okresie studiów częstym tematem jego prac było powstanie. W Monachium malował sceny rodzajowe z życia chłopów polskich. Tematem swoich obrazów czynił dzieci, sięgał też po motywy z "Pana Tadeusza"

 JACEK MALCZEWSKI (Radom 1854 - Kraków 1929). Uczył się 1873-76 i 1877-79 w krakowskiej SSP u J. Matejki i W. Łuszczkiewicza, 1876-77 w Paryżu. W 1884 uczestniczył jako rysownik w ekspedycji naukowej do Azji Mniejszej, po czym zwiedził Grecję, Włochy, spędził kilka miesięcy w Monachium i w 1886 osiadł w Krakowie. Malował początkowo portrety i sceny z życia ludu, później nawiązując do wspomnień z dzieciństwa i niektórych motywów z twórczości A. Grottgera wykonał szereg obrazów ilustrujących martyrologię uczestników powstania styczniowego. Wkrótce w jego twórczości nastąpił zwrot ku symbolizmowi, w obrazach owianych smutkiem i tajemniczością pojawiły się postacie symboliczne i twory fantastyczne - fauny, centaury, chimery, aniołowie. Obrazy nieraz łączył w cykle lub tryptyki. Utrzymane są w tym okresie w jasnych, żywych, nieraz dysonansowo zestawionych kolorach, nasycone powietrzem. Od realistycznych wczesnych portretów przeszedł do wizerunków symbolicznych (liczne autoportrety) w niezwykłych kostiumach, często z postaciami alegorycznymi i na tle syntetycznie ujętego polskiego pejzażu. W 1897-1900 i 1910-21 był profesorem krakowskiej ASP.

PIOTR MAŁECKI (Masłów k. Kielc 1836 - Szydłowiec 1906) - urodził się w Masławie koło Kielc, kształcił się w warszawskiej SSP pod kierunkiem Ch. Breslauera, po czym pracował w dekoratorni teatrów rządowych. Od 1866 studiował malarstwo w Akademii monachijskiej. W 1880 wrócił do kraju. Malował pejzaże z Bawarii, Tyrolu i Alp i krajobrazy rodzime, umiejętnie łącząc urodę skromnych nieraz motywów z rzeczowym traktowaniem szczegółów. Jego sceny z powstania styczniowego przypominają obrazy M. Giermskiego. Malował też widoki wnętrz, pozostawił interesujące rysunki o subtelnej, miękkiej kresce.

STANISŁAW MASŁOWSKI Malował sceny rodzajowe i krajobrazy (głównie akwarele), do których tematy czerpał z podróży (Ukraina, Monachium, Włochy, Paryż i Tunis). We wczesnym okresie ulegał wpływowi Józefa Brandta i Józefa Chełmońskiego (Na pastwisku 1889, Taniec kozaków zaporoskich 1883). Własny styl stworzył w akwarelach malowanych w plenerze, w których zaznaczyły się wpływy impresjonizmu i secesji (Maki 1909, Łubin 1924). Cechą malarstwa Stanisława Masłowskiego było silne odczucie charakteru ziemi polskiej, zwłaszcza Mazowsza.

ALEXANDER MROCZKOWSKI (Kraków 1850 - Stubno koło Przemyśla 1927). Studiował malarstwo w latach 1865-1873 w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych u Władysława Łuszczkiewicza, Feliksa Szynalewskiego oraz Leona Dembowskiego. Potem wyjechał do Monachium, gdzie uczył się w tamtejszej Akademii u Alexandra Wagnera. W 1877 wrócił do Krakowa i studiował u Jana Matejki. Malował portrety, kompozycje historyczne i sakralne. Wykonał wiele obrazów o tematyce tatrzańskiej, m.in. kilka wersji Morskiego Oka, Wodospad w Strążyskiej, Czarny Staw nad Morskim Okiem, Widok z Miedzianego. Jego pejzaże tatrzańskie posiadają niemal fotograficzną dokładność.

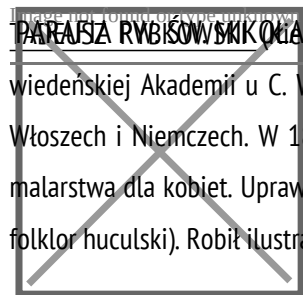
KAZIMIERZ POCHWAŁSKI (Kraków 1855 - Kraków 1940). Pochodził z krakowskiej rodziny wielu pokoleń malarzy o tym nazwisku, prawnuk Marcina (1740-1800), syn Józefa Kaspra (1816-1875), brat Władysława (1860-1924), ojciec Józefa Mikołaja (1888-1963), stryj Stanisława (1896-1959) i Kaspra (1899-1971), dziadek Barbary (1934-2002). Studiował u Jana Matejki w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, w Akademii Monachijskiej, w Wiedniu i w Paryżu. Podróżował do Grecji, Włoch, Turcji i Egiptu. Ponad 25 lat mieszkał i tworzył w Wiedniu, gdzie od 1894 do 1918 był profesorem wiedeńskiej Akademii Sztuk Pięknych. W roku 1919 powrócił do rodzinnego Krakowa. We wczesnej twórczości Kazimierz Pochwałski malował obrazy rodzajowe i pejzaże, szybko jednak ujawnił się jego wybitny talent portrecisty, i temu malarstwu poświęcił się później niemal wyłącznie. Tworzył portrety realistyczne, a nawet naturalistyczne, w których w niezwykle sposób potrafił uchwycić fizyczne podobieństwo modela, wydobywając równocześnie jego cechy psychiczne. Pozostał wierny tradycyjnemu stylowi, nie poddając się wpływom nowych prądów w sztuce. Był twórcą niezwykle płodnym i pozostawił wielką liczbę portretów. W okresie wiedeńskim namalował kilka wizerunków cesarza Franciszka Józefa, tam też powstało kilkadziesiąt portretów przedstawicieli elit monarchii habsburskiej, arystokracji austriackiej i polskiej. Jest autorem licznych portretów profesorów, zwłaszcza Uniwersytetów Jagiellońskiego i Jana Kazimierza. Pośród portretów eminentnych Polaków jego pędzla można wymienić wizerunki: Adama Asnyka, Stanisława Badeniego, Oswalda Balcera, Leona Bilińskiego, Kazimierza Chłędowskiego, Jerzego Czartoryskiego, Juliana Dunajewskiego, Wojciecha Dzieduszyckiego, Karola Estreichera, Agenora Gołuchowskiego, Władysława Grabskiego, Marii Konopnickiej, Karola

PARAFIANKI, ŚWANKOJAŁA, Lubomirskiego, Ignacego Mościckiego, Elizy Orzeszkowej, Kościelnego, Leona Powieckiego, Pawła Popiela, Andrzeja Potockiego, kardynała Jana Puzyny, Cyryla Ratajskiego, Jana i Zdzisława Tarnowskiego, Stanisława Wojciechowskiego, Eustachego i Romana Sanguszki, Leona Sapiehy, Henryka Sienkiewicza, Filipa Zaleskiego.

WŁADYSŁAW PODKOWIŃSKI W latach 1880-1884 studiował pod kierunkiem Wojciecha Gersona w warszawskiej Klasie Rysunkowej a w latach 1885-86 w Akademii petersburskiej. Od 1884 współpracował z warszawskimi czasopismami "Tygodnik Ilustrowany" i "Kłosa". W 1889 wyjechał do Paryża, gdzie zapoznał się z impresjonizmem. Tam powstały jego pierwsze obrazy impresjonistyczne. W 1890 wrócił na stałe do Warszawy. Malował pejzaże (Nowy Świat, Mokra Wieś 1892) i kompozycje figuralne (Dzieci w ogrodzie 1892), odznaczające się czystą, świetlistą gamą barwną, często o śmiałych zestawieniach kolorystycznych, a także portrety. Na przełomie 1892 i 1893 pod wpływem przeżyć osobistych zwrócił się ku symbolizmowi, malując obrazy w ciemnym kolorystyce, utrzymane w nastroju niesamowitości i fantastyki (Taniec szkieletów, Szał uniesień 1893). Pod koniec 1894 nieuleczalnie chory Podkowiński namalował swój ostatni obraz Marsz żałobny Chopina.

WITOLD PRUSZKOWSKI (Berszard k. Odessy 1846 - Budapeszt 1896). Uczył się malarstwa i rysunku początkowo w Paryżu u T. Goreckiego, zięcia Mickiewicza, w 1869-72 studiował w Akademii monachijskiej, 1872-75 u Jana Matejki w krakowskiej SSP. Malował wiejskie sceny rodzajowe, obrazy o tematyce z baśni, legend i wierzeń ludowych, łączące realistyczny sposób przedstawiania z romantyczną fantastyką i nastrojowością, a także poetyckie wizje inspirowane dziełami Słowackiego, Krasińskiego i Chopina oraz subtelne, melancholijne pejzaże. Tworzył wnikliwe i niekonwencjonalne portrety. Oprócz techniki olejnej posługiwał się pastelami.

HENRYK RODAKOWSKI Jeden z najwybitniejszych polskich portrecistów XIX wieku. Uczył się w Wiedniu. W 1846-67 przebywał w Paryżu, gdzie studiował u L. Cognieta. Pierwszymi pracami Henryka Rodakowskiego były biedameierowskie akwarelowe portreciki. We Francji namalował kilka szkicowych kompozycji o tematyce historycznej i współczesnej, utrzymanych w duchu romantyczno-patriotycznym. Stworzył serię portretów. Wystawiane na Salonach w Paryżu przyniosły Henrykowi Rodakowskiemu europejską sławę. Portrety te o spokojnej kompozycji, wyróżniają się wnikliwą charakterystyką psychologiczną oraz harmonią środków wyrazu. W twórczości swej Rodakowski łączył elementy romantyzmu i klasycyzującego realizmu. Zgodnie z duchem czasu namalował parę wielkich kompozycji historycznych: Posłowie u Sobieskiego (1861), Wojna kokosza (1872). Interesował się tematyką ludową (cykl 11 akwael Album pałahickie 1867-68). U schyłku życia przebywał w Zakopanem i Krakowie, gdzie rozwinął ożywioną działalność w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, w Muzeum Narodowym i w Szkole Sztuk Pięknych.

PARAFIA ŚW. MIKOŁAJA w Lipowcu Kościelnym (1848 - Lwów 1926) W 1872-75 kształcił się w Sztuce w Krakowie u J. Pilskiego, a następnie w wiedeńskiej Akademii u C. Wurzingera, L. Loefflera, a także u H. Makarta i w zakładach dekoracji teatralnych. Od 1878 podróżował po Włoszech i Niemczech. W 1893 osiadł we Lwowie. Został profesorem Państwowej Szkoły Przemysłowej, prowadził też prywatną szkołę malarstwa dla kobiet. Uprawiał dekoracyjne malarstwo ścienne. Olejno i akwarelą malował obrazy rodzajowe (szczególnie interesował go folklor huculski). Robił ilustracje do czasopism polskich i obcych.

Ps. Zapraszamy do obejrzenia zdjęć w poniższej Galerii. Zdjęcia posiadają opisy. Aby je obejrzeć, należy uruchomić zdjęcie w trybie pełnoekranowym, a następnie nacisnąć przycisk składający się z 9 kafelków (thumbnails).

-

Strona oraz materiały zawarte w niej są objęte prawami autorskimi. Wykorzystywanie, kopiowanie i publikowanie części lub całości treści i informacji zawartych na stronie Parafii wymaga zgody Administratora Serwisu Parafii św. Mikołaja w Lipowcu Kościelnym (adres e-mail w nagłówku strony).